

VIRO

Kultasepänpaja, Tarto

31.10. - 26.11.2011

Kaksi Toholammin artesaaniopiston opiskelijaa

Työssäoppimisemme toteutui Virossa, Tartossa. Matkasimme junalla Helsinkiin, josta jatkoimme laivalla Tallinnaan ja linja-autolla Tarttoon. Tartossa meitä vastassa oli kultaseppä, työssäoppimispaikkamme omistaja. Ensimmäisenä päivänä tutustuimme työssäoppimispaikkaamme ja muihin kultaseppiin, sitten kiertelimme ja tutustuimme kaupunkiin. Sepät ovat itsenäisiä yrittäjiä ja jokaisella on oma työpöytä, jonka mekin saimme.

Työ-ajat olivat liukuvia; kun meni paikalle yhdeksäksi ja lähti neljältä, sai seuraavana päivänä lähteä aikaisemmin. Menimme yhdeksäksi paikalla ja olimme niin pitkään kuin mahdollista, neljään, joskus viiteen asti. Saimme tehdä omia töitä ja tarvittaessa kysyimme apua. Näimme miten kuviot prässättiin. Kuviomuotteja oli valmiina ja valinnanvaraa riitti. Eräs kultaseppä opetti meille lopuksi kantasormuksen valmistuksen.

Pajan lähellä sijaitsee pieni ruokapaikka, jossa kävimme muutaman kerran, muuten söimme omia eväitä. Ja päivittäin kuljimme töihin kävelemällä, vaikka matkaa oli noin 4 km.

Asuinmajamme oli opiskelija-asuntola, Raatuse Hostel. Asuntomme sijaitsi ylimmässä kerroksessa. Asuinhuoneet ovat soluja, joissa on kolme huonetta ja jokaisessa asuu kaksi opiskelijaa. Kämppiksemme olivat Espanjasta, Pakistanista ja Iranista. Juttelimme heidän kanssaan silloin tällöin, englanniksi puhuen. Asunnossa ei talon puolesta ollut astioita ja siivousvälineitä, mutta saimme niitä lainaksi. Pienen vedenkeitin hankimme omakustanteisesti. Asunto oli kohtuullisen siisti ja siellä viihtyi erinomaisesti.

Vapaa-aikana kävimme kaupungilla kiertelemässä, museoissa, uimahallissa ja lenkkeilemässä, viikonloppuisin oli toreja. Kojuista löytyi eineksiä, käsitöitä, työkaluja ja Viron historiasta ja kansallispuvuista kertovia kirjoja. Kävimme myös kalatorilla, jossa oli myynnissä ankeriaitakin.

Työssäoppiminen oli todella onnistunut: opiskelukaverini kiinnostui kansallispuvuista ja Viron kielestä, näki Bismarck-ketjun teon, minä onnistuin parantamaan englanninkielen taitoa ja miten korjata katkinainen panssariketjusilmukka, molemmat opimme kantasormuksen teon ja oli mielenkiintoista katsoa, miten tottuneesti sepät työskentelivät. Sepistä oli todella mukavaa kun olimme harjoittelemassa, näkivät mitä osasimme ja että olimme todella kiinnostuneita. Valitettavasti tekemämme esittelykirjeet eivät olleet menneet Viroon. Asiasta keskusteltuamme omistaja kertoi että se olisi ollut mukava saada etukäteen ennakkotutustumista varten.